

Byl to kraj tvého dětství, tys mi o něm často vyprávěl
A jednu volnou sobotu jsi vstal, že bys ho znovu vidět chtěl
Tak jsme jeli do hor Orlických a přes Deštnou šli na Šerlišský
mlýn

A na Bukačce stromům hrály barvy, jak se sluší na podzim

Pak přes Vrchmezí dolů, tam kde olešnický kostel vrhá stín
Střecha staré školy, co pamatuje dost tvých klukovin
Co příběhů a pocitů se náhle vrací ze zapomnění
Uběhlo čtvrt století, to městečko se vůbec nemění

Snad jen tváře, kterým čas do kůže vrásky vyškrábal
Z kalendáře, který jako by ti vítr z plachet bral
Snad se vrátí barvy vzpomínkám, co blednou v paměti
Tak hřejivé, jak mámy objetí, jak smutno je, když včely uletí

Pak s Olešenkou po proudu a slunce mělo z mraků zástěru
Až k bývalému hostinci, co vypráví o slávě pašerů
Do Zeleného údolí, kde říkalo se také U svatých
Tam jste kdysi bydleli ve stínu statných stromů staletých

Tam mrtvé oči domu a cesta sotva vidět zpod listí
Kopřivy až do pasu a okapy už nikdo nečistí
Zvážněl jsi a nahlížel tím oknem tam, kde dětský pokoj byl
A svět se ti zdál tehdy větší, svět se ti zdál tehdy větší, že
svět tehdy býval větší
Jsi tady pochopil

Jako tváře, kterým čas do kůže vrásky vyškrábal
Z kalendáře, který jako by ti vítr z plachet bral
Snad se vrátí barvy vzpomínkám, co blednou v paměti
Tak hřejivé, jak mámy objetí, jak smutno je, když včely uletí